

Beszélgetés olvasóinkkal

Nem szoktunk magunkról beszélni. Olvasóink nem is nagyon kíváncsiak a szerkesztőségi munka műhelytitkaira. Naponta ott az újság, beszél, árulkodik az a munkánkról: igyekezetünkről is, a munka kamatairól is, hibáinkról is. Hogy most mégis olvasóink és a szerkesztőség viszonyának számunk egy cikket, annak jeles oka van. Nemrégiben közvéleménykutatást ívet bocsátottunk közre, s *magyon-nagyon sok üzenetet kaptunk vissza.* Van ezek között sok-sok szinte meghatóan kedves megnyilatkozás, amely a ragaszkodást fejezi ki; megannyi téma és javaslat, hogy évekre szóló programhoz elegendő; a jóindulatú, segítő bírálatok egész tömege; de akad szemrehányás is szép számmal. Talán senki sem tekinti szerénytelenségnek, ha most erről a közös dolgunkról beszélünk. Egyik olvasónk, egy szegedi orvos föl is jegyezte a kérdőívre: „... jelen közvéleménykutatás eredményét szívesen látnám a lapban”.

Rengeteg munka kell még ahhoz, hogy földolgozzuk a válaszokat és levonjuk a megfelelő következtetéseket. Annyi azonban már most is bizonyos számunkra, hogy a Dél-Magyarország igen mélyen gyökeredzik a szegedi és a szegedi járási köztudatban. Vannak előfizetőink, akiknek már 50 esztendeje teszi le ugyanazt a lapot reggelente a postás. Húsz-harminc éves előfizetői múltjáról pedig több százan is tanúskodnak. A lap elterjedtsége évről évre nő és ma történetének legnagyobb példányszámát jegyezzük. Jó volna ennek erkölcsi hasznát mind megtartani, de természetesen tudjuk: a megbecsülés azt a politikát illeti, amelyet hirdünk, amely vonzóbbá, érdekesebbé és frissebbé tette újságunkat is. Ugyanakkor tisztában vagyunk azzal, hogy korántsem merítettük meg ki ennek a politikának a lehetőségeit, s bőven van még tennivalónk olvasóinkért. De előbb hadd köszönjük meg azt a fáradságot, amivel ehhez hozzájárultak. A fejtörés, a véleménynyilvánítás 5–10 percet, az ötleteket, az észrevételeket, a bírálatot. Hiszen ezek mind-mind a *felelősséget növelik a szerkesztőségben a 37–38 éves előfizető, vásárló és több tízezres olvasótábor iránt.*

Máris tapasztalhatták olvasóink, hogy néhány kérésüket siettünk teljesíteni, de a folyamatos munkában a többit is sorra vesszük. Öröm úgy dolgozni, ha tudjuk, mit várnak, mit kívánnak tőlünk, mert nagyobb is a remény arra, hogy megfelelőünk a várakozásnak; s az esély is teljesebb hogy olvasóink még inkább a maguk lapjának érzik majd a Dél-Magyarországot.

Ezek az érzelmi szálak nem mellékesek és nem olcsók, nekünk pedig kifejezetten fontosak. Szeretnénk ugyanis megtartani a Dél-Magyarország fejlődésének ívét, sőt újabb olvasókkal akarjuk megkedveltetni, újabb előfizetőket is nyerni kívánunk. A megszokást ragaszkodással, az esetenkénti érdeklődést állandóvá szeretnénk változtatni. Nem elsősorban gazdasági számításból — bár az sem mellékes, hogy egy napilap anyagilag is megálljon a maga lábán —, hanem annak a szerepnek a tökéletesebb betöltése érdekében, amely tájékoztatásban, tudatformálásban, agitációban és propagandában a párt helyi napilapjára hárul. *Különösen a szegedi járás közsegeiben szeretnénk lapunknak új híveket szerezni, ahol jóval kisebb még a napi sajtó olvasottsága, mint a városban, és több a technikai nehézség is. A kézbesítők esővel, sárral hideggel küszködve, sokszor valóságos hősiességgel hordják szét az újságot a falvakban és a tanyákon meglehetősen szerény fizetségért: ide nem érkezik meg mindig időben a lap, s még az is előfordul, hogy másnapos újságot kézbesítenek. De ezen is szeretnénk a posta megértő támogatásával változtatni, javítani.* Mostanában olvasói ankétokat is tartunk közsegekben, hogy élőszóval mondhassák el a falu lakói észrevételeiket és kívánásaikat.

Egy napilap: egy világ. Politikai események, törekvések, szenzációk, drámák, az élet szebbik és rutább oldalai, mind vissza-visszatérnek benne. Világnézetünk, politikai törekvéseink szerint számolunk be róluk olvasóinknak. Úgy érezzük, ez a világnézet a kapocs közöttünk. Ez hitelesíti az egyetértést, a biztatást, de a bírálatokat is, amelyeket címünkre eljuttattak. És ez lesz a garancia a további bensőséges kapcsolatra lapunk és olvasóink között.

Jubileumi munkaverseny

Termelési sikerek

A kenderfeldolgozó ipar szegedi gyárainak dolgozói szép sikereket érnek el a jubileumi munkaversenyben. Különösen a fiatalok jeleskednek új kezdeményezésekkel. A szegedi kenderfonógyár KISZ-vezetősége felhívást intézett az ifjúsági szervezet tagjaihoz, és a fiatal munkásokhoz, hogy csatlakozzanak ahhoz a munkaversenyhez, amelyet a KMP, a KIMSZ és a Tanácsköztársaság megalakulásának ötvenedik évfordulója tiszteletére szerveznek.

A fiatalok versenyének az a célja, hogy minden ifjú munkás képességeinek, lehetőségeinek figyelembevételével a legtöbbet nyújtsa a gyár termelési munkájában. Segítse elő takarékoságával és az önköltség csökkentésével a nyereségesebb gazdálkodást. Ezt a munkaversenyt két szakaszon bontották. Az első terminus november és december hónap, a második

pedig január, február és március. A feltételeket kilenc pontba foglalták: a termelés mennyiségének növelése, a gyengébben teljesítők segítése, a jó minőség, a munkafegyelem és más ehhez hasonló feladat. Azt is tudatják a KISZ-tagjaival, hogy a versenyben elért eredményeket négy tagú bizottság értékeli és a legjobbak személyenként minimálisan 300–300 forint pénzjutalommal részesülnek.

A jubileumi munkaverseny máris szép sikereket eredményezett a szegedi jutáru gyárban. Itt nemrégiben vezették be a heti 44 órás munkaidőt, de a csökkentett idő sem mérsékelte a teljesítméseket és a dolgozók fizetését. A fonóüzem például 5 százalékkal többet termelt, mint amennyit elvártak tőlük. Azért is fontos és figyelemreméltó a jutagyrárak szép eredménye, mert a nagyvállalat az ottani ta-

paszlatok birtokában tér át a többi gyárban is a 44 órás munkahétre.

Közben a jubileumi évfordulók napjai is elérkeznek. A gyárak dolgozói ünnepségeken emlékeznek meg a hajdani dicsőséges eseményekről. Egyes munkáskollektívák „külön kis verseket” is kezdeményeztek: az „50 éves jubileum” nevet viselő brigád egyhónapos versenyt hirdetett az újszegedi szövögyárban.

Szocialista egységfront Romániában

A Román Kommunista Párt legutóbbi KB ülése ajánlásának megfelelően szervezik a szocialista egységfrontot Romániában. Az együttműködő nemzetiségekhez tartozó dolgozók megyei ta-

nácsainak alakuló gyűlései kijelölték a megyei nemzeti dolgozó tanácsának tagjait, valamint a helyi képviselőket a Román Szocialista Köztársaság nemzeti dolgozóinak tanácsaiba. (MTI)

A statisztikai adatok szépen illusztrálják az idei gazdasági év eredményeit, amelyek a nagyarányú aszály ellenére is jónak mondhatók. Kiderül, hogy a mezőgazdaság idei eredményeiben — a növekvő agrotechnikai és műszaki ellátottság mellett — fokozott szerepe van az optimális időben és jó minőségben elvégzett vetési, növényápolási és betakarítási munkáknak.

A rendkívül kedvezőtlen időjárás ellenére a kalászosok terméseredménye meghaladja az előző évit. Ké-nyérgabonából, — öt százalékkal nagyobb vetésterületről — mintegy 400. takarmánygabonából 1750 vagonnal több a termés, mint tavaly. A búza 13,4 mázsa holdankénti termésátlaga, — bár 6 százalékkal elmarad a múlt évitől — a hasonlóan aszályos 1962 évinek másfélszerese.

A magyarázat igen kézenfekvő: az agrotechnika erőteljes ütemű fejlődése az utóbbi években mind jobban ellensúlyozza a természeti tényezők hatását. Anhak ellenére, hogy a búza vegetációs időszakában a 30 évi csapadékmennyiség átlagának csak fele hullott le, a termésátlag eléri, vagy meghaladja a korábbi jó csapadékeloszlású esztendőkéit.

Érdemes leírni, hogy mely gazdasági formációkban milyen volt a termésátlag. A termelőszövetkezetek átlaga búzából 13,3 mázsa, ugyanakkor az állami gazdaságok birtokain holdanként 15,5 mázsa búza termett. Kiténik a statisztikai adatokból, hogy az állami gazdaságok valamelyest fejlettebb technikát és több műtrágyát használnak fel.

Az őszi betakarítást növényekből — a kedvezőtlen időjárás ellenére — jó közepes termést takarítanak be, az átlagok azonban legtöbb esetben a múlt évinél alacsonyabbak. A szálatakaromány-termés, a jelentős másodvetések és a nyárvégi bő-

csapadék következtében előreláthatóan fedezi az állatállomány takarmány szükségletét.

A húsfogyasztás mintegy kétharmadát adó sertésállomány háromévenként ciklikusan ismétlődő ingadozása időszakonként komoly nehézségeket okoz a lakosság ellátásában. A ciklus az idén érte el csúcspontját, s hosszú évek óta tapasztalt tendencia szerint jövő tavaszra „hullámvölgy” következik az állomány várhatóan 340–350 ezer darabra, ezen belül a kocaállomány 25–26 ezer darabra csökken.

A szeptember 30-i időpont szerint a sertésállomány összetételét a rendkívül alacsony kocaarány (6 százalékos), az utóbbi évtized legkisebb anyaiállománya miatt, a csökkenés feltétlen bekövetkezésére utal. A visszacsúszást a különböző árintézkedések, takarmányakciók és egyéb központi beavatkozások mérsekelhetik, tekintve azonban, hogy a sertésállomány két-harmada még kisgazdaságokban van — melyek vágóser-

téseiknek csak egyötödét értékesítik csak állami felvásárló vállalatoknál — meglehetősen korlátozott a befolyásolás köre.

A szarvasmarha-állomány október elsején 93 ezer volt, ezer darabbal kevesebb, mint egy évvel korábban. Az állomány növekvő tendenciája ezzel ismét csökkenőre fordult, de a szarvasmarhaállomány szinttartásának, illetve a csökkenés megelőzésének meg vannak a reális lehetőségei.

Kár, hogy a kisgazdaságokban nagymértékben csökkent a szarvasmarhaállomány, mintegy 3 ezer darabbal. Megnyugtató ugyanakkor, hogy Csongrád megye összes tehénállománya nem csökkent számottevően. Az adatoktól függetlenül reméljük, hogy a városi és a falusi lakosság húselátásában a hullámvölgy nem érződik majd jelentősen, s ha megátolni nem is lehet, de a lehető legmaximálisabb mértékig beavatkoznak, hogy az „völgy” ne legyen olyan mély.

Eszmecsere Bakson

Tegnap, szombaton délután Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Péter János, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, külügyminiszter, Győri Imréné, az MSZMP Központi Bizottsága tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkárának és Csizmas Sándornak, a szegedi járási pártbizottság titkárának társaságában Baksa látogatott. A vendégeket a község vezetői fogadták, majd szívélyes, kötetlen eszmecsere folytatta a község életéről, a további előrelépés kérdéseiről. Gémes Ferenc, a községi tanács vb. elnöke, Kovács Sándor községi párttitkár, Csérei Gyula tsz-elnök, Elekes Ferenc, a tsz párttitkára érdekes ismertetőt adott Baksról, s ugyanakkor tanácsokat is kaptak a hogyan tovább kérdéseire.

Este zsűfóráig megtelt a művelődési ház nagyterme; közel négyszázan gyűltek össze a nagygyűlésre. A terem szűknek is bizonyult. Gémes Ferenc megnyitó szavai után Győri Imre a megye életéről adott képet, s szólt az új gazdasági mechanizmus hatásáról. Péter János külpolitikai kérdésekről beszélt a gyűlés hallgatóságának. Komócsin Zoltán, a körzeti országgyűlési képviselője időszerű kérdésekről tájékoztott, s válaszolt mindarra,

ami a baksiakat is közvetlenül érinti. Így tulajdonképpen a meghitt hangulatú gyűlés is eszmecsere volt.

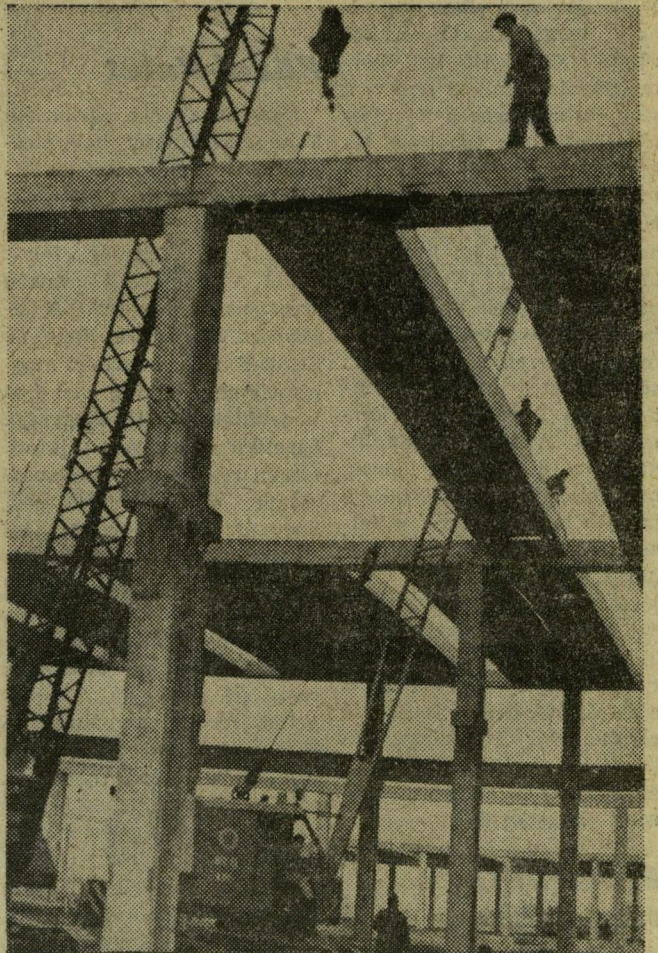
A gyűlés után a vendégek egy ideig még a baksiak között töltötték az időt.

Magyar felszólalás az ENSZ-ben

Az ENSZ-közügyűlés politikai bizottságának napirendjén első kérdésként szerepelt a nyílt tengerek és óceánok altalajának békés célakra, az egész emberiség érdekében való felhasználása. A vitában felszólalt dr. Pintér László, a magyar küldöttség tagja is. Megállapította, hogy Magyarország, bár nem tengerparti állam, és csak közvetett úton van kijárása a nyílt tengerekre, érdekelt a tengerek és óceánok mélyének feltárásában. Különös tekintettel arra, hogy földje természeti kincsekben meglehetősen szegény, várakozással tekint arra az időre, amikor lehetővé válik majd a tengerek és óceánok talajában levő nyersanyagforrások kiaknázása.

Egyetértett azzal, hogy a későbbiekben szükséges lesz a kérdés jogi vonatkozásait is rendezni, ennek hatékonyságát azonban jelentősen növelné az, ha érvényt szerezne az ENSZ egyetemes ségére vonatkozó elvnek, s ha a német, a koreai és a vietnami nép képviselői is részt vehetnének ebben a munkában, s ha a kínai nép törvényes képviselői elfoglalhatnák helyüket a világszervezetben.

Üdvözölte a magyar küldött azt, hogy a szovjet kormány július 1-i emlékirata javaslatokat tartalmaz a tengerfenék kizárólagos békés célokra való felhasználását illetően, s hogy ezt a kérdést napirendre tűzte a genfi le- szerelési bizottság is.

Somogyi Károlyné felvétele

ÉPÜL A SZERELŐCSARNOK. Hatalmas építkezés folyik az algyői út mentén a fűtőtornyok, tankállomások szomszédságában. A Nagy-alföldi Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemének kiszolgáló ipartelepe épül; raktárok, TMK műhely, szerelőcsarnok és központi ebédlő.

Képünkön: A gépeket irányító ember szinte előrpül a hatalmas vasbetonelemek között. A TMK műhely szerelőcsarnokának 18 méter hosszú, 9,5 tonna súlyú fő-démelemeit helyezik el két láncaltalpas daru segítségével.